

Upravništvo Ljubljana, Knafljeva 0
— Telefon št. 3122 3123, 3124, 3125 3126.
Inseratni oddelk: Ljubljana, Selensburgova ul. — Tel. 3492 in 2492.
Podružnica Maribor Grajski trg 7.
Telefon št. 2455.
Podružnica Celje Kocanova ulica 2
— Telefon št. 190.
Podružnica Jesenice: Pri kolodvoru št. 100.
Podružnica Novo mesto: Ljubljanska cesta št. 12.
Podružnica Erhovlje: v hiši dr. Baumgartnerja

JUTRO

PONEDELJSKA IZDAJA

Uredništvo:
Ljubljana, Knafljeva ul. 5. Telefon št. 3122, 3123 3124, 3125 in 3126.
Ponedeljska izdaja »Jutra« izhaja vsak ponedeljek zjutraj. — Naroda se posebej in velja po pošti prejemana Din 4.— po raznašalcih dostavljena Din 5.— mesečno.
Maribor Grajski trg št. 7. Telefon št. 2455.
Celje, Strossmayerjeva ul. 1. Tel. 65.
Rokopisi se ne vračajo. — Oglasi po tarifu.

Borba milijonov na življenje in smrt

Nemška ofenziva se je včeraj razširila na vso fronto od morja do Maginotove linije — Francozi pričakujejo, da bo sedaj vzplamtela tudi ob Maginotovem utrjenem pasu vse do švicarske meje — Bitke se udeležuje več milijonov vojakov

Velika bitka v Franciji, ki jo poročila po pravici označujejo za največjo bitko vseh časov, se po najnovejših vesteh približuje odločitvi. Včeraj so Nemci obnovili napade na vseh odsekih, kjer so pritiskali na francoske postojanke že v soboto, ter jih razširili še na ostale odseke, tako da je vzplamtela v orjaškem spopadu vsa fronta od morja do Maginotove linije.

Francoski vrhovni poveljnik general Weygand je v svojem pozivu, ki ga je včeraj izdal na francosko vojsko in v katerem bodri čete, naj do skrajnosti vztrajnosti na svojih mestih, celo napovedal, da se bo borba razširila še na Maginotovo linijo samo vse do švicarske meje.

V bitki sodeluje že sedaj na obeh straneh najmanj tri milijone vojakov ter več tisočev tankov in letal. Nemci so tako po številu čet kakor po množini modernega vojnega materiala v premoči, ter potiskajo srdito se braneče francoske oddelke korak za korakom nazaj.

Najhujši boji so se včeraj bili na srednjem odseku fronte severno od Pariza in na vzhodnem odseku, kjer bi Nemci, ako se jim posreči prodor, prišli za hrbet Maginotove linije.

Weygandovo povelje vojski:

„Vzdržati do kraja!“

Nemška ofenziva se bo razširila vse do Švice

Pariz, 9. junija. br. (Havas). General Weygand je izdal davi na francosko vojsko dnevno povelje, v katerem pravi med drugim:

Nemška ofenziva se je začela na vsej fronti od morja pa vse do Montmedija. Jutri bo razširjena vse do Švice. Za vsakega posameznega vojaka velja zato načelo: boriti se brez vsake misli na umik, pogumno in odločno, vsak na onem mestu, kamor ga je postavilo vrhovno poveljstvo. Izražajoč najvišje priznanje hrabrosti in brezprimernemu pogumu, s katerim sta francoska vojska in francosko letalstvo v zadnjih štirih dneh odbijala sovražne napade, naglašava Weygand, da zahteva Francija od svojih vojakov še več. »Varnost naše države zahteva, da se vsak Francoz bori ne samo pogumno, marveč za železno odločnostjo in da se bori v onem duhu, ki ga je sposobna Francija. Sovražnik je imel v teh štirih dneh ofenzive ogromne izgube in bo kmalu na koncu svojih moči. Sedaj se pričena zadnja faza. Zato vzdržite do kraja!«

New York, 9. junija. AA. (Havas) Francoski veleposlanik v Washingtonu Saint Quentin je imel na sestanku ameriškega združenja francoskih profesorjev govor, v katerem je med drugim dejal, da bo Francija odbila Nemce, kakor je to napravila že šestkrat v toku zadnjih 150 let. Dodal je, da Francozi ne želijo vojne, toda če je treba braniti državo, zagrabijo vsi za orožje.

Zaupanje v Weyganda

Curih, 9. jun. z. »Neue Zürcher Zeitung« poroča, da sovjetski tisk slej ko prej relativno veliko zaupanje v Weygandovo vodstvo. Posebno naglašajo, da je Weygand doslej uspešno skrajno elastičnim premikanjem čet preprečil vsak odločen prodor nemških motoriziranih oddelkov. Weygand ima čvrsto v roki obrambo proti nemški ofenzivi. V Parizu se zavedajo, da je stopila bitka v odločilno fazo. Nemčija je vrgla v boj vse svoje moči, da bi prebila fronto.

Ruska rezerviranost

Curih, 9. jun. z. »Neue Zürcher Zeitung« poroča, da sovjetski tisk srej ko prej rezervirano presoja položaj na bojišču. Vsi

Francosko vojno poročilo

Včeraj ob zori se je pričel nov, dosedaj najbolj srdit napad, ki se je razširil na vso severno fronto

Pariz, 9. junija AA. (Havas). Uradno poročilo z dne 9. junija se glasi:

Borba se nadaljuje z enako srditostjo na položajih, ki so bili napadeni pred nekaj dnevi. Borba se je razširila proti vzhodu do Argonov. Ob zori je sovražnik začel nov izredno močan napad na bojišču med pokrajino Chateau-Portienom in St. Populierjem.

Pariz, 9. jun. br. (Havas) javlja, da je sovražnik z vsemi razpoložljivimi četami davi ob zori prešel v napad na vsej fronti. V tem napadu, ki se razvila od morja pa vse do Aragonov, sodeluje najmanj 100 sovražnih divizij. Uspeh, ki ga je sovražnik dosegel v soboto, je v primeri s številom uporabljenih čet in z ogromnimi izgubami naravnost malenkosten.

Pariz, 9. junija AA. (Reuter). Predstavniki vojaških krogov je izjavil dopisniku agencije Reuter: Bitka se nadaljuje. Njegova rezultata še ne vemo, toda položaj je zadovoljiv. Ni govora o umiku. G-e samo za stratežične spremembe na črti Noyon-Omal.

Pariz, 9. junija AA. (Havas) S svojim umikom so napravile francoske čete str-

zelo veliko število svojih čet. V tem oziru obstoja velika razlika med operacijami na Poljskem in operacijami na zapadnem bojišču. Na Poljskem se je raztezalo bojišče na blizu 2.000 km, medtem ko na zapadnem bojišču samo na 500 km.

Po štiridnevni borbi

Pariz, 9. junija AA. (Havas). Končal se je četrti dan bitke, toda niena srditost se ni zmanjšala, temveč je nasprotno postala še hujša. Listi pravijo, da so Nemci lahko samo z ogromnimi žrtvami zasedli nekaj ozemlja. Charles Morris pravi v »Petit Parisien«, da ni treba biti niti prevelik optimist niti pesimist, temveč da je treba gledati na položaj z največjo

Nemško vojno poročilo

Borba se nadaljuje na vsej fronti — Poročilo o potopitvi angleške matične ladje „Glorious“

Berlin, 9. junija. br. (DNB) Nemško vrhovno poveljstvo je objavilo danes popoldne naslednje vojno poročilo:

V štiridnevni bitki na področju Somme in Aisne so naše pešadijske in oklepne divizije v tesnem sodelovanju z letalstvom razbile močne sovražne sile ter druge deloma na novo v borbo poslale. Sovražne čete prisilile k umiku. Poskus sovražnika da bi nemški napad za vsako ceno zadržal, se je izjalovil. V smeri Spodnje Seine so bile prebite tudi sovražnikove črte v ozadiju ter zaplenjene velike zaloge in razne naprave za preskrbo sovražnih čet. Letalstvo je podpiralo prodor čet južno od Somme. Topništvo je močno bombardiralo sovražne kolone vseh vrst ter zbirališča čet in sovražnih tankov, ki jih je razgnalo. Dalje proti vzhodu sledujejo naše divizije sovražnika. Na

hladnokrvnostjo. »Journal« pravi, da je zelo verjetno, da je ogorčena bitka privlekla v svoje območje tudi one nemške divizije, ki so bile namenjene za druge operacije. List zahteva, naj Francija vrže v borbo svojo silo. General Duval izraža v »Journalu« priznanje francoskim četam, ki so s svojo odornostjo omogočile, da se sovražnik izčrpa zaradi velikih naporov. Curiški dopisnik »Journala« pravi, da se nemško vrhovno poveljstvo zelo zanima za to, ali je general Weygand rezerviral sveže čete, ki bi bile sposobne za nenadno nepričakovano ofenzivo. Nemško vrhovno poveljstvo želi tudi vedeti, kakšna je morala francoskega prebivalstva. Pisec članka pravi, da ta morala ni niti najmanj omaiana in to tudi ne zaradi neodločnega stališča Italije.

Pri tem sta bila dne 8. junija od ene skupine tega brodovja potopljena angleška matična ladja za letala »Glorious« (22.500 ton) in 1 sovražni rušilec. Druga skupina je uničila veliko transportno ladjo »Orama« (21.000 ton) in angleški petrolejski parnik »Oilpioneer« (9.100 ton) ter 1 modern čoln za borbo proti podmornicam. Pri tem so ujeli več sto sovražnikov. To vojno brodovje nadaljuje svojo operacijo.

Tudi v pretekli noči so sovražna letala poletela nad zapadno Nemčijo, vendar pa niso povzročila nobene škode na vojaških objektih.

Berlin, 9. junija AA. »Völkischer Beobachter« objavlja članek o posledicah nemške zmage v Flandriji ter pravi, da se močni vtisi te zmage še niso podelili, ko so začeli veliki nemški napadi na Sommi. V članku se nato pravi, da glavno breme borb pada na Francijo in da se udeležujejo angleške čete borb edino na levem krilu bojišča.

Zanimiva novost v nemški vojski

Berlin, 9. junija AA. (DNB). Vrhovno poveljstvo nemške državne oborožene sile je uvedlo novost, katere namen je omogočiti mobiliziranim vojaškim obvezancem, ki se nahajajo na samem bojišču, ohranitev vsaj gotove zveze z njihovim poklicem in stroko. S tem se želi ublažiti v gotovi meri pojave, ki so jih opazili za čas mirlne vojne, ko so številni vojaki ki so se vrnili z bojišča, govorili, da so popolnoma izgubili duševno zvezo s svojim civilnim poklicem. Na pobudo vrhovnega poveljstva so bila uvedena sedaj takozvana vojaška pisma za strokovno izpopolnitev. Ta pisma se razpošiljajo vsakih 14 dni. V njih se razpravljajo o raznih strokovnih vprašanjih ter tehničnih in organizacijskih novostih v raznih strokah. V teh pismih se daje strokovni pouk vsake vrste. Za zdaj so uvedene št-

Nadaljevanje na 2. strani

Danes bo govoril Mussolini

Za drevi je napovedan Mussolinijev govor italijanskemu narodu — Po rimskih napovedih pa tokrat še ne bo objavil vojne, marveč samo postavil ultimativne zahteve Angliji in Franciji

Rim, 9. jun. br. DNB Danes se je izvedelo, da bo imel Mussolini jutri zvečer že dolgo pričakovani govor, v katerem bo obrazložil stališče Italije in postavil konkretne zahteve glede ureditve odnosov v Sredozemlju. Vse fashiistične organizacije so dobile nalog, naj pripravijo vse potrebno, da bodo vsi ljudje poslušali Mussolinijev govor. Že prejšnje dni so zlasti po mestih, posebno pa v Rimu postavili zvočnike na trgih. Za Mussolinijev govor vlada razumljivo veliko zanimanje. Ni pa še gotovo, ali bo že pri tej priliki proglasil vstop Italije v vojno.

Rim, 9. jun. br. (Stefani) Mussolini je snoči zapustil Rim ter se odpravil v svojo letno rezidenco, kjer bo ostal do jutri popoldne. Domnevajo, da bo izkoristil ta odmor za sestavo svojega jutrišnjega govora. Pred svojim odhodom je imel dolga posvetovanja z vodilnimi generali ter z zunanjim ministrom grofom Cianom.

Švicarske informacije

Curih, 9. jun. z. »Neue Zürcher Zeitung« poroča, da je v prihodnjih dneh, verjetno že jutri pričakovati objavo ultimativnih zahtev Italije napram Franciji in Angliji. Ena glavnih italijanskih zahtev in kot predpogoja za mirno ureditev obstoječih sporov bo sklenitev separatnega mira med Francijo in Nemčijo. Če bodo te zahteve odklonjene, potem bo Italija končno veljavno določila svoje stališče. V rimskih krogih naglašajo, da siicer razumejo stališče Sovjetske Rusije in Turčije in da ga upošteva kot važen faktor, vendar pa ničesar ne more odvrti Italije od njene načrtane poti.

Nemška sodba

Berlin, 9. junija. AA. Nemška diplomatska politična korespondenca prinaša članek o položaju na Sredozemskem morju. V članku se med drugim pravi, da propaga zapadnih velesil postaja tembolj nerazumljiva in protislovna, čimbolj se slabša vojaški položaj teh držav. Tako članek navaja francosko-angleški polzkuos opozoriti španjlo na gotove dozdnevne izdajniške namene onih sil, ki so s krvo svojih sinov v španski državljanski vojni dokazale svoje prijateljstvo do nacionalne španje. Pisec članka pravi, da je očividno namen teh

polzkuos obrniti pozornost z nesmiselnimi obtožbami drugih z lastnih nerazčiščjenih računov. Nato pravi članek, da so še bolj absurde podobne poteze proti Italiji. Pisec članka pravi, da trdijo sedaj mero-dajni krogi v Parizu, da so bili vedno pripravljeni pogajati se z Italijo o odprtih problemih, toda splošno znano je, da sta zapadni velesil preveč pogosto z grozečimi govori in gestami dokazovale nasprotno. Zapadni velesil poskušata sumničniti Italijo, češ da poskuša prenesti nemir v druge dele Evrope. Nato razpravlja korespondenca o posestvih zapadnih evropskih velesil na Sredozemskem morju in pravi, da smatrajo v Parizu in Londonu ta posestva kot oporišča, potrebna za ohranitev miru in reda na svetu, medtem ko so ta posestva stvarno orožje za imperialistične cilje zapadnih evropskih velesil ter za brezobzirno pomorsko vojskovanje v nasprotju z določbami mednarodnega prava.

Pritožbe nad blokado

Rim, 9. junija br. (Stefani) Vsi današnji listi objavljajo poročilo šefa gospodarskega urada o nevdružnih razmerah, ki so nastale zaradi angleško-francoskih blokadnih ukrepov. Poročilo navaja, da je bilo kljub nasprotnim zagotovilom samo v mescu maju zadržanih v kontrolnih lukah nad 300 italijanskih ladij, s čimer je bila povzročena ne samo velika škoda italijanski plovi, nego je trpel tudi ugled in prestiž Italije. V svojih komentarjih naglašajo, listi, da je to postopanje nevdružno in da razkriva namero Anglije in Francije, da ohromita italijansko industrijo ter preprečita Italiji, da bi si pripravila rezerve za primer, da vstopi v vojno. Nedeljska izdaja »Giornale d'Italia« objavlja svoj komentar pod naslovom »Izzivanje« ter poudarja, da dokazuje postopanje zapadnih velesil njune napadalne namene proti Italiji, ker ustavljajo italijanske ladje ne samo na svetovnih morjih, marveč tudi na poti iz Italije v Albanijo, torej tam, kjer nimata Anglija in Francija prav ničesar iskati. Italijanski narod je trdno odločen, da napravi temu konec.

Mexico, 9. junija. AA. (Havas). Po odredbi italijanske vlade se je v luki »Tam-pico« vsidrala petrolejska ladja »Fedec«

(9.500 ton), v Puerto Mexico sta se vsidrali petrolejski ladji »Vionor« in »Genca-lo«. Pričakujejo tam še dve italijanski petrolejski ladji.

Železniški promet

s Francijo ustavljen

Rim, 9. junija. p. Od včeraj med Italijo in Francijo ni več direktne železniške zveze mednarodnega značaja. Italijansko ministvo za promet je odredilo, da naj v smeri proti Franciji samo do švicarskih omejnih postaj. Zato se ustavljajo italijanski vlaki na postajah Ventimiglia do Domodossola in Laussane.

Poziv za prostovoljno evakuacijo

Milan, 9. jun. z. Organizacija za protiletalsko obrambo je danes izdala v vseh gornjeitalijanskih mestih ter v krajih vzdolž italijansko-francoske meje poziv, naj se vsi, ki niso neobhodno vezani na bivanje v teh krajih, čimprej izsele. Evakuiranci imajo na železnica 70 odstotni popust. Organizacija priporoča, naj se ljudje iz severozapadnih italijanskih pokrajin izsele v pokrajine Novara, Videm, Gorica, Bolcan in Bari.

Vatikan zaprt

Rim, 9. junija. br. (Stefani). Danes so bile zaprte za občinstvo vse vaticanske knjižnice in druge ustanove razen enega muzeja, ki ima poseben vhod. Važnejše umetnine so spravili na varno. V Vatikanu grade zaklonišča in podzemne skladišča, kamor spravljajo dragocene dokumente. Od danes dalje je nepoklican in zbranzen vstop v Vatikan. Straže okrog Vatikana so povečane. V primeru, da vstopi Italija v vojno, bodo izdani še nadaljnji varnostni ukrepi. Omejene so tudi oddaje vaticanskega radia.

Franco o stališču španije

Madrid, 9. junija. AA. (Reuter). O priliki današnje predaje akreditiranih pisem novega angleškega poslanika siru Samuela Hoara je imel general Franco govor v katerem je v glavnem dejal: Lahko računate na mojo državo, da bo z vami sodelovala tako, da bodo odnosi med našima dvema državama sloneli na pravici in vitezstvu, kar predstavlja edine osnove dobrih mednarodnih odnosov.

Od kdaj so Angleži trgovci?

Bili so časi, ko so Angleži smatrali trgovanje za nečasten posel in so ga zato prepuščali tujcem

London v megli

Kadar koli nanese beseda na Angleže — in kateri svetovno-strateški pogovor se more danes končati brez njih — ljudje radi omenjajo angleški trgovski čut. Bili

Henrik VIII.

pa so časi, ko so Angleži trgovce naravnost prezirali in ko so trgovino na angleških tleh opravljali pripadniki drugih narodnosti. O tem in marsikaterem drugem zanimivem poglavju iz angleške zgodovine nam ve mnogo povedati ameriški geograf in zgodovinar Hendrik van Loon (ime pove, da izvira njegov rod iz Nizozemske). Ta učenjak se odlikuje ne samo po velikem znanju, temveč tudi po svoji duhovitosti. Anglijo označuje takole:

Od Rimljanov do Normanov

»Nedvomno so Angleži iz danih naravnih okoliščin napravili vse, kar se je iz njih napraviti dalo. Anglija čepi kot pajek v mreži, od vseh vogalov skoro približno enako oddaljena, je pa za razliko od pajka zavarovana pred drugim človeštvom z globokimi in širokimi jarki, polnimi stane vode.«

In Loon nadaljuje: »Ta posebni položaj je bil seveda tako dolgo brez pomena, dokler se je kulturni svet sukal okrog Sredozemskega morja. Do konca 15. stoletja je bila Anglija otok, ki je ležal daleč proč od sveta in ki je imel v zavesti tedanjih ljudi približno tak pomen kakor dandanes Islandskia. »Ali ste že bili kdaj v Islandski?« — »Ne, imam pa teto,

ki je bila nekoč tam. Komična pokrajina, prav zanimiv otok, samo malo od rok je, stane potnika pet dni morske bolezni.«

Vendar so stari Rimljani našli ta oddaljeni otok, ga zasedli in vladali na njem okrog štiri sto let, dokler jih niso presenčili saški morskari, ki so jih pa leta 1066. premagali Normani, ki so prijdrali iz Francije. Tako je Britanija že tretjič menjala gospodarja z druge strani morja.

Ljubezenska zgodba kralja Henrika VIII.

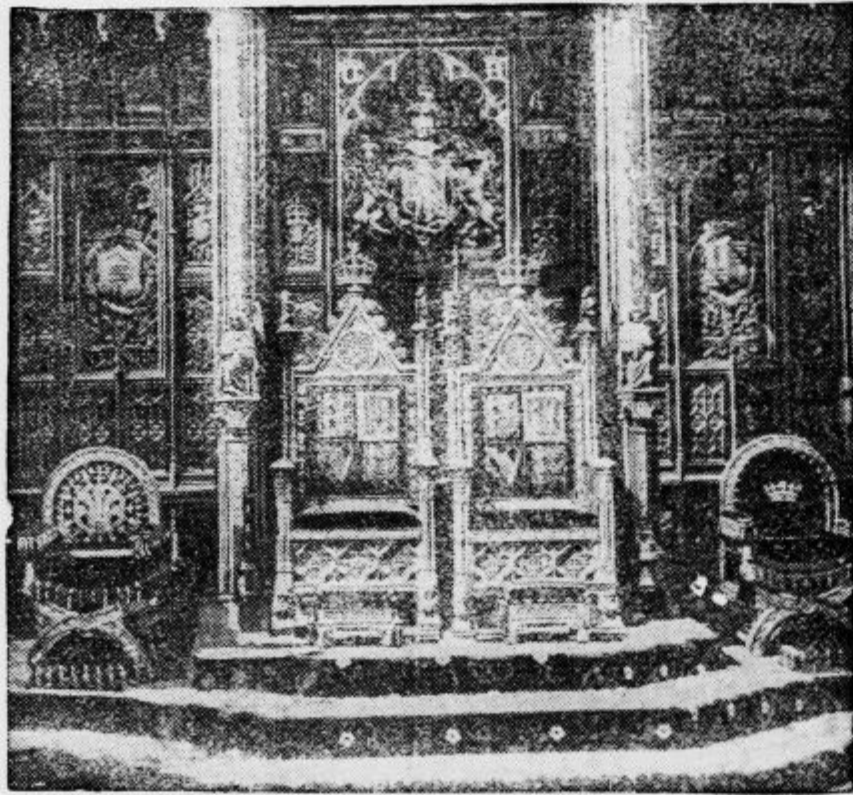
Tednji Britanci so se več kakor sto let vojskovali s Francijo, kjer so končno izgubili vsa zasedena okrožja. »Končni poraz v Franciji pravi Loon, »je Angležem samo koristil. Nehali so gledati samo na celino in se zavedati eksistence Atlantskega oceana. Verjetno bi se pa Anglija niti tedaj še ne bila podala na svojo mornariško kariero, če bi se Henrik VIII. ne zaljubil v neko damo, Ano Boleyn po imenu, ki mu je dala vedeti, da pelje pot k njenemu srcu skozi svatovsko okrašenno cerkev. Zato se je pa moral Henrik najprej ločiti od svoje prave žene, matere krvave Marije; ta ločitev je povzročila končni prelom odnosov med Anglijo in Rimom.

Papež poseže vmes

Papež je vztrajal na tem, da ima on glavno besedo nad vsem krščanskim svetom. Ker se je Španija postavila na papeževo stran, so se morali Angleži naučiti umetnosti jadranja in vojskovanja na ladajah, če niso hoteli postati španska provinca. Na ta način je spor o ločitvi enega zakona dal povod, da so Angleži postali mojstri v mornarstvu. Ko so obvladali to umetnost, je vse drugo prinesla odlična zemljepisna lega njihove dežele.

Ta prevrat pa se seveda ni izvršil brez hudih domačih preprirov. Fevdalni gospodje, ki so po normanski osvojitvi sami obvladali vso deželo, so zastavili vse svoje moči, da ohranijo deželno poljedelstvo, od katerega so živeli, in se upirali vsem načrtom o svetovni trgovini. Vitezi srednjega veka so gledali na trgovski poklic ko na opravilo, ki je nečastno za svobodnega moža.

Trgovce je bil v njihovih očeh toliko kakor ropar. Uporabljali so ga, toda v hišo je smel samo pri zadnjih vratih. Tako so trgovino prepuščali tujcem, posebno Nemcem, ljudem, ki so prihajali iz Severnega in Vzhodnega morja, slavim »easterlingom«, »vzhodnjakom«, ki so Angleže prvi

Kraljevi prestol v angleškem parlamentu

kakršen koli način že iznebila takšne večne mladosti srca.

St. 33 ve da je ta procesija korakov, ki topotajo po zlikanem linoleju poslednji opoldanski šum: v službo gredo. Kako emolično je njihovo življenje! Odmerjen imajo čas: ob uri morajo biti na svojih mestih. Ona pa gre zdoma, kadar in kamor hoče. Za njo ni nikogar, ki bi ji ukazoval. In ravno to, ta široka svoboda se ji zdi najčudovitejša, kar še sploh more človeku nuditi življenje. Le ob nedeljah in praznikih in ob vsakem prvem v mesecu se spreobrne položaj: denar imajo in nedeljo. V celem domu ostane menda ona sama in največkrat brez kosila in večerje. Z zahodom nedeljskega sonca se počuti olajšana: veseli se ponedeljka: šest celih dni se bo spet počutila mogočno.

Tišina. Štiri ure blažene tišine, uspavane od zelenega sobnega somraka, opojno dišečega od košatih cvetočih lip, ki stoje pod oknom kakor zelena garda. Kosov živžig, ki prihaja iz parka, s svojo mehko jemlje z nje trdoto in nervozno. Nič več ne sliši tiste proklete modrije: ... Marjan ... Samo sveženj ključev zaženeta od časa do časa: Sobarica je to, ki v ritmičnih zagonih telesa in nog s ščetjo lika dolgi nočnik. Sobe za svetlozelenimi vrati pa močje.

... Marjan ... Očitno je ni doma, se je hvalično spominja št. 33. Št. 33 se je vzdramila in poslušnila: da nekdo trka. Odrpila je: bil je upravitelj. Zardela je brenila zdravnik. Ostala je končno sama in se medlo nasmehnila: sama je itak brez zdravilca vedela, kaj ji je. Presrečno bi bilo!!! Prvič: telesna oslabelost, srčeno črevo in želodec, rahla vročina in omotica. Šumenje v ušesih: obupen finančni položaj, zavoljo česar je sledila tudi odpoved sobe št. 33. Zavoljo neplačane stanarine. Se bolj važnega vzroka, ki je dal podlago za to štiri-dnevno bolno stanje, ne bi spoznal. Če bi se počutila v nekem drugem smislu močno, samozavestno, brigala bi se za slučaj, tež-

ki finančni pritisk: stanarino in želodec! Zoprnim finančnim novicam je sledila navadno huda ura, ob kateri je smejala pas z života in ga vezala na kljuko pri oknu in primerjala zanko na glavo. Ob takih urah se je zapirala v omaro, da bi zadušila lhtenje, ker ni marala, da bi šepetali na hodniku: št. 33 joče. Šele nato, ko je bila od joka in togote prepotena do lasišča, je utihnila in nekako sama od sebe je zlezla vanjo odrešila misel: In že je dirjala po cesti z načrtom v sebi: da se čimprej iznebi neprijetnega razpoloženja in ga ponižno položi v roke dobrotnim osebi, da reši njeno težko vprašanje. Če je bilo mogoče, se je nazaj greda, odročena vseh zemeljskih nadlog že veselila življenja.

S širokimi, lačnimi očmi, slabotno se smehljaje je strmela in se zamišljala v to, kako bi ga pričakala, če bi zdravilca poklicali k njej. Jezno je stresla glavo in se zjezila nase. Ji ni dovolj določno pokazal, koliko mu je do nje, kaj vedno lazi v staro! Menda ima pač dovolj priznanje in čast, ki mu ga je izkazovala peščica ljudi in ki si ga je izkazoval sam, je bilo to vse, kar je imel od svojega dela. Da za tisto mu je šlo, bil je obseden od misli, da bi se z njeno stvaritvijo ne spela več živeti, če bi ne delal svojega dela — ustvarjal. Ustvarjal je človek je hotel biti, če se slučajno zaveda, da je kot ustvarjalec majhen, ga že zavest, toda rajši obdrži na sebi čunje, ko da bi si napolnil želodec. Ne menja. Šele kadar ne zmore več, tačas največkrat kmalu pogine: življenje je zanj mrtva rastlina, ker je tudi on svetu mrtič.

Strahotno se hle ure, ko so se zajedli vanjo ti zadelci: čemu, zakaj, kako naj živi. Uhla bi se zakaj zavest, da ne bo postala drugi Gorkij, si je šepetala: nesmišlj. nesmišlj. Toda ker je pač takšna zapoved življenja: vsak zdrav član človeške družbe naj prispeva k splošnemu človeškemu delu, kar je v njegovih moči — se je vdala temu principu življenja in dela po svojih močeh. No, in če bo temu zlu, življenju, kos, potem bo pač ukezovala tudi oni drugi nepotrební zedevi: ljubzni...

seznanli z novcem trajne vrednosti, ki so mu dali ime »easterling's pound«, kasneji »sterling« pound. Jude so pregnali in držali proč od dežele tako neizprosno, da je Shakespeare poznal svojega Shylocka samo po ustnem izročilu.

London — središče trgovskega sveta

Razvoj pa je šel svojo pot. Vrstile so se osvojitve daljnih prekomorskih krajev in ob Temzi je raslo veliko mesto London, ki je danes po površini petkrat večje kakor površina starega Babilona, največjega mesta v starem veku, in štirikrat večje od površine modernega Pariza. Kajti v Londonu prevladujejo nizke hiše; za Angleže ni nič važnejšega od njegovega privatnega življenja; nima rad, da bi kdo drug vtikal nos v njegove zadeve; ne mara prebivati v čebelnjaku — in tako London stalno raste v širino, medtem ko se ameriška mesta nagibajo bolj k temu, da rastejo v višino.

Srce Londona, tako imenovana »City«, je danes samo še delavnica. Leta 1800 je stalno stanovalo v tem osrčju 130.000 ljudi, danes jih je samo še 14.000. Toda vsak dan hiti pol milijona ljudi v to City, da upravlja milijarde kapitala in nadzira razdelitev neverjetnih množin kolonialnega blaga, nakopičenega v skladiščih, ki se vrste ob Temzi drugo ob drugem od towerškega mostu 30 km daleč do londonskega mostu.

Kdor hoče vedeti, kaj v resnici pomeni svetovna trgovina, temu svetujem, da si ogleda ta skladišča in pristaniške naprave ob Temzi. Berlin in New York sta v tem pogledu samo dve vasi, ki sta od glavnih trgovinskih poti preveč oddaljeni, da bi

mogli doseči pomen Londona. To se seveda lahko izpremeni; toda še vedno je London s svojim poznanjem svetovno-trgovske umetnosti na prvem mestu, medtem ko si New York prilasča prve temelje.

Kaj bo prinesel čas?

Danes je mnogo ljudi, ki se sprašujejo, ali ni prišel tisti trenutek, ko se bo zgodba začela obratovati. Čas nam bo povedal — čas, s tem mislim prihodnjih deset let. Na vsak način bo zanimivo gledati, kaj vse se bo dogajalo.

Angleški pastir

Zdravje iz slovenske zemlje

Naša dežela je bogata zdravih izvirov kakor malokatera dežela na svetu

Razen ostalih prirodnih bogastev ima naša zemlja toliko različnih zdravih izvirov kot redko katera druga zemlja. Z ozirom na njen geografski položaj leži Slovenija v zmerni coni in ima mnogostevilne geografske položaje in klimatske prilike. Razen skrajnega polarnega in skrajnega tropskega podnebja, ki pa za zdravljenje ne pride v poštev, nam je na razpolago vse, kar je zdravniška veda spoznala kot zdravilo. Te pokrajinske in klimatske razlike so jako važne, ker nam nudijo veliko izbiro zdravih sredstev. Že nazivi »blogo« ali »ostro« podnebje, ki jih danes rabimo, karakterizira lalku različno delovanje podnebja. Utrujene in nadražaja potrebne ljudi pošiljamo v planine, otroke pa, ki ne bi prenesli ostrega podnebja, v blago sredogorje. Od sončnih žarkov v atmosferi, od izvora teles, od množine padavin, od oblačnosti, megle in snežnih razmer, od sestavine zraka in temperature, od gostote zraka, od menjave pritiska, od izolacije in njene jačine — od vsega tega zavisi delovanje podnebja na človeški organizem. Danes smo v stanju, da za vsak kraj odredimo mikroklimo, ki tam vlada in tako indikacije in kontraindikacije dotičnega kraja. Nova »biološka orientacija« v medicini, ki gleda na organizem kot na celoto in na njegov odnos do okolice, nam omogoči, da odredimo za vsak bolezensko stanje ustrežajoče podnebje. Kronična obolenja krvi in dihalnih organov, konstitucionalne anomalije otrok in pojave starosti, nevroze, astma in mnoga druga bolezenska stanja lahko poboljšamo, če ne ozdravimo, v ustrežajočih krajih naše zemlje.

Različna geološka formacija naše domovine je osnova različnih zdravih izvirov. Z malimi izjemami imamo vsi vrste voda in lahko rečemo, da ni — tu z malimi izjemami — kroničnega obolenja, ki se ne bi lahko zdravilo z našimi vodami. Za strašno narodno zlo, za revmatizem, katerega obsega in bistva še ne moremo točno ustanoviti, so zdravilne terme, enostavne in kombinirane. Takih imamo več na razpolago, tako da lahko za vsako vrsto revmatizma odredimo ustrežajočo balneoterapijo. S pomočjo pitkih voda, ki vsebujejo železo, arzen, litij, radium in druge redke sestavine, pride opešana kri spet do svoje moči. V drugih vodah spet najdemo zemeljske, grenke, salinčne, sulfatne in druge sestavine, ki povojno delujejo na obolenja jeter, žolča, črevesja in obisti. V telesu pride do tako zvane transmineralizacije, to se pravi do alternacije soli ki je bolj uspešna, bolj trajna in prirodna, kakor jo dosežemo z umetnimi sredstvi. Znana je zdravilna moč kopeli z oglikovko kisline, ki izvira iz zemlje v različnih oblikah. Oslabljeni krvni obtok se okrepi, zaradi revmatizma, izgube krvi itd. bolno srce pridobi na udarni moči, krvni pritisk se normalizira. V kopalnici pa ne spadajo obolenja, ki ne bi prenesla balneoterapije, kar lahko odloči samo zdravnik.

Zdravljenje v kopalnicah in klimatskih krajih je sploh najstarejša metoda zdravljenja, ki ni nikdar popolnoma prestala, medtem ko so se vsi drugi načini menjali. Menjal se je samo način razlage delovanja. Razlage so bile prilagojene vsakokratnemu duhu medicine, ki je pa bil spet izraz časovnega svetovnega nazora. V mističnem srednjem veku so verjeli v neki »živi duh« izvora, katerega so v poznejši tehnični dobi videli v radiumu. Ko je napredovala kemija, so polagali na analize vodo glavno in edino važnost v upanju, da bi v sestavini vode našli rešitev zago-

netke. Kmalu se je pa pokazalo, da poedine kemične sestavine niso tako učinkovite, če jih uporabljamo izven kopalnic. V takih prilikah je bilo razumljivo, da je medicinska veda pripisovala uspeh balneoterapije sploh še samo sugestiji. Dejanski uspehi so pa ostali in nastal je globok prepad med znanstveno in prirodno medicino. Tu je pa balneologija prevzela nalogo, premostiti oba tabora s tem, da poskuša utemeljiti uspehe balneoterapije s pomočjo eksaktne znanstvenoeksperimentalne medicine. Odstranjeni so bili marsikateri pogrešni, prirodni tuji predsodki in tako zedinjena znanstvena medicina z narodnim, prirodnim občutkom. Točne metode proučavanja so odkrili tajno balneoterapije v tem, da delujejo prirodni viri, podnebje, kopeli na bolni organizem v tej ali pa nasprotni smeri, kakor pač zdravljenje to zahteva. Balneoterapija normalizira torej organizem.

Klimatsko-balneološko zdravljenje obstoji v biološkem, kompleksnem delovanju, ki ne izhaja samo iz pitja mineralne vode ali kopanjem v termi, temveč iz skupnega delovanja vseh sredstev kraja, ki pa morajo biti harmonično povezana. Na tem spoznanju leži temelj uspešnega napredka naših kopalnic in klimatskih krajev v interesu bolnikov in narodnega gospodarstva. Dr. Trauner

»Polaribil«

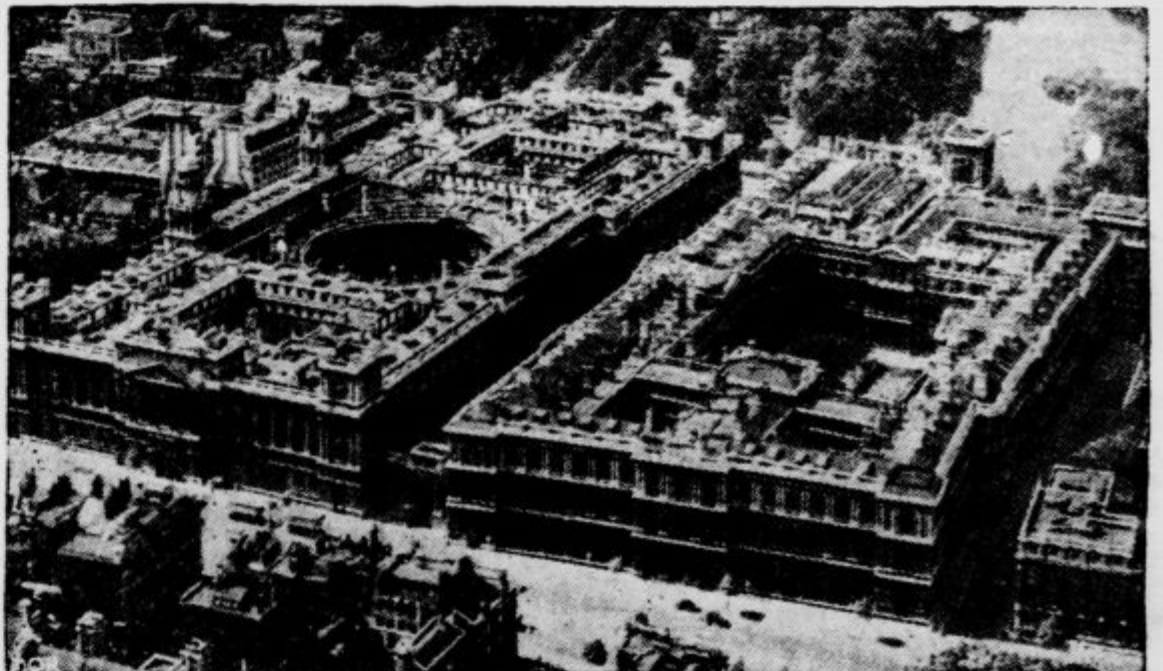
Izumitelj Fritz Dockhorn iz Berlina je zgradil vozilo za vožnje v polarnih krajih, ki premaguje brez težave velike ledne plošče in se lahko premika tako po vodi, kakor na ledu. Imenoval ga je »Polaribile«. To vozilo se lahko vzpne naravnost iz vode na strme bregove ali ledne plošče, in sicer pomočjo posebne naprave, ki ga dvigne. Na kopnem in na ledu se giblje kakor tank z gosencami, in sicer zelo mirno, naj si bodo tla še tako nevarna. Izumitelj hoče svojo napravo preizkusiti v Arktidi sam.

Kaznilnica brez kalicev nočnega miru

V kaznilnicah Novega Južnega Walesa so obesili na hodnike napise: »Prosimo za največji mir — tu stanujejo kaznenci!« Jetniki so se bili namreč pritožili, da kolovratijo pazniki večinoma z velikim hrupom in grdim rožljanjem ključev skozi hodnike. To naj bi se v bodoče ne dogajalo več, ker gre kaznencem na živce. Vsi pazniki so dobili navodilo, naj nosijo ponoči klobučevinate copate, da bi kaznencem ne motili nočnega miru. Kadar dežuje, so dolžni obuti si čevlje z gumastimi podplati.

Skrivnostni sodelavec

Neka ameriška založba, ki je pripravljala novo izdajo nekega slovarja, je dobivala nekoliko mesecev številne prispevke neznanega sodelavca. Založba je dragocene prispevke rada sprejemala in ni skušala ugotoviti, kdo bi bil ta sodelavec. Pošiljala mu je samo honorar pošto ležeče. Cim pa je bilo delo dovršeno, so ga hoteli povabiti na banket za vse sodelavce. Šele tedaj je vodstvo založbe v svoje presenečenje zvedelo, da je bil skrivnostni sodelavec neki morilec, ki je že 15 let sedel v kaznilnici. Slo je za nekega vojaškega zdravilca, ki mu je kaznilniška urava dovolila baviti se z znanstvenim delom.

Londonska četrt ministrskih palač

